

(Pàgina 7)

Volen reconvertir la finca de la Païssa de Monistrol de Calders en un cementiri civil xinès

L'impulsen un grup d'empresaris asiàtics i la funerària Àltima. L'Ajuntament ho veu amb bons ulls

(Pàgines 2 i 3) Isabel Tuneu, Eva Alcantarilla i Olga Castaño són supervivents al càncer i ara impulsen l'Oncolliga Moianès

SEBASTIÀ RENOM

Al servei dels malalts de càncer i les seves famílies

Isabel Tuneu, Eva Alcantarilla i Olga Castaño saben de primera mà què suposa ser malalt de càncer. Ara, amb el suport de la Fundació Onco-

lliga, han decidit posar-se a disposició d'altres malalts i les seves famílies i acaben de presentar Oncolliga Moianès. El seu objectiu és donar

suport psicològic i social als malalts i els seus cuidadors, que han de passar per un procés dur, llarg i amb alts i baixos emocionals.

(Pàgina 8)

La primera fase de la reforma del Parc de Moià entra a la recta final

(Pàgina 10)

L'origen del Llúpol i la Rabassola, els gegants de Monistrol, 'nascuts' l'any 2009

(Pàgines 4 i 5)

SEBASTIÀ RENOM

Casa de turisme rural amb infermera

Noemí Martínez, infermera, és la impulsora de la casa rural adaptada Entre Roures, amb serveis bàsics d'infermeria. També ha descobert els avantatges terapèutics de la ceràmica.

(Pàgina 9)

SEBASTIÀ RENOM

El torneig d'estiu més longeu, a Castellterçol

Castellterçol acull, durant sis setmanes, el 46è Torneig de Futbol Sala d'estiu, tot un fenomen esportiu i social. Hi participen més de 800 jugadors de 80 equips en nou categories.

Tres dones supervivents de càncer de mama i la Fundació Oncolliga estrenen al Moianès un projecte que pretén ajudar malalts de càncer i els seus familiars i cuidadors. Oncolliga Moianès es va presentar el passat dijous 11 de juliol.

Neix una associació per donar suport als malalts de càncer

La impulsen tres supervivents i la Fundació Oncolliga

Moià

Guillem Soler

La paraula *càncer* fa por. Encara més quan qui la pronuncia és un professional de bata blanca assegut en un escriptori d'hospital. En aquest moment es torna més complexa; s'acompanya de termes mèdics mai escoltats abans, i d'altres de més familiars com quimioteràpia, extirpació o efectes secundaris. Ara, la por, quelcom emocional, es transforma en una sensació física, i la persona que pocs minuts abans havia entrat a la consulta en surt totalment diferent.

El passat dijous 11 de juliol va ser presentada a Moià l'Oncolliga Moianès, un projecte nascut de la mà de tres dones supervivents de càncer i la Fundació Lliga Catalana d'Ajuda Oncològica, anomenada Oncolliga per escurçar. El seu objectiu és donar suport psicològic i social, com també en altres aspectes, als malalts de càncer i als seus familiars o cuidadors de qualsevol municipi de la comarca del Moianès.

Olga Castaño, Eva Alcantarilla i Isabel Tuneu són els noms de les tres dones impulsores del projecte.

Totes d'edat similar, mares de dos fills i amb un diagnòstic de càncer de mama superat, tret de Tuneu que espera acabar tractament a l'octubre. La seva vitalitat, força de superació i arrelament al territori va fer de la presentació tot un èxit. Van omplir de gom a gom l'Auditori de Sant Josep en un emocionant

El tractament és llarg: “Un dia estàs eufòrica i l'altre, enfonsada”

acte que va comptar amb la presència de Maria Assumpció Vilà Planas, presidenta de la Fundació Oncolliga, i una treballadora social de l'entitat.

Existeix la dita que el càncer és com una loteria i que tothom està en el bombo. Una loteria amb certes peculiaritats. La primera és que toca sovint, específicament quasi cinc cops l'hora i 115 al dia, segons dades del Departament de Salut de 2023. La segona, que ningú en desitja

el premi. Les estimacions de Salut exposen que a Catalunya es van diagnosticar 42.111 nous casos de càncer el 2023, sent el de mama el més freqüent en dones i el de pròstata en homes.

A Castaño, Alcantarilla i Tuneu els van detectar el tumor maligne en una revisió rutinària, sense cap símptoma previ. “És el cop més fort de la meua vida perquè no m'ho esperava per res”, explica Tuneu. “En aquest moment caus, plores i és molt dur dir-ho a la gent del teu voltant”, comenta Alcantarilla. El camí de Castaño és encara més feixuc, ja que 22 dies després de ser diagnosticada, la seva parella mor de forma sobtada. “Si l'enterraven un diumenge, el dilluns em tocava anar amb l'oncòloga per començar el procés de radioteràpia”, lamenta.

El tractament és llarg, i el malalt travessa moltes etapes. “Estàs en una muntanya russa –escenifica Tuneu–, un dia estàs eufòrica i a l'altre estàs enfonsada.” El primer dia de quimioteràpia el recorden especialment per la por que tenien, i per enfrontar-se per primer cop a aquelles cadires, aquells tubs, i aquells medicaments.

Olga Castaño

Empleada d'una entitat bancària. Mare de dos fills. Li detecten càncer de mama en una revisió rutinària. Va ser sotmesa a intervenció i radioteràpia. 22 dies després del diagnòstic, la seva parella mor de forma sobtada. Una frase sobre la malaltia: “Ens hi va la vida amb la nostra actitud. No és el mateix segons quina manera afrontes les teves pors”.

“És com un còctel Molotov”, comenta Tuneu, que també en fa comèdia explicant que a l'hospital de Manresa es referien al medicament líquid vermell com a Martini Rosso.

Castaño, davant de la impossibilitat d'afrontar els dos cops, va demanar automàticament ajuda psicològica. Totes tres estan d'acord a afirmar que l'ajuda psicològica i emocional ha estat un dels pilars fonamentals de la seva recuperació. És precisament aquest un dels serveis que des d'Oncolliga podran oferir a la població del Moianès de manera totalment gratuïta. La memòria de 2023 de la fundació mostra que 2.459 persones van ser ateses en 9.836 visites diferents, de les quals 2.439 van ser de psicooncologia.

Maria Assumpció Vilà,

presidenta de la Fundació Oncolliga, explica que altres serveis que a partir d'ara els habitants del Moianès que ho requereixin podran gaudir són el de préstec de material clínic, orientació dietètica, orientació estètica per a persones amb la pell danyada a causa del tractament, orientació jurídica-laboral i sessions de *mindfulness* o ioga oncològic, entre altres. Tots aquests s'ofereixen de manera gratuïta i sense necessitat d'afiliació.

Aquests serveis neixen de les mancances experimentades pels testimonis directes de la malaltia, ja que els professionals sanitaris catalans solen estar molt ben valorats, però un cop el pacient arriba a casa seva apareixen complicacions. Per Castaño, Tuneu i Alcantarilla, el fet de viure en una comarca

AGENDA DE JULIOL A CASTELLCIR

19/07

Música a la fresca.
A les 22h.
Plaça de l'Era.

21/07

Caminada a l'entorn de Castellcir.
Cal portar aigua i equipament adequat per la muntanya.

21/07

Aplec de Santa Coloma, al pastorim.
Intercanvi cultural, sardanes, Gospel Castellcir, etc.

22/07

Visita del caixer mòbil.
De les 9.50h a les 10.10h.

25/07

Visita de l'Oficina Mòbil d'Atenció al Consumidor.

25/07

Bibliobús.
Des les 11.30 a les 14.00h.
Davant la llar d'infants.

26/07

Música a la fresca.
A les 22h.
A la plaça de l'Era.

27/07

La Nit de Castellcir.
20h-21h: Improshow a carrec d'Imporcatomba.
21h-23h: Servei de sopar amb concert acústic d'Arès i Joselu.
23-01h: Concert de Miops.
01h-03h: DJ Nandu.
03h-05h: DJ Leish.

Noemí Martínez és emprenedora per salut. Infermera geriàtrica, va patir una baixa per estrès laboral. Necessitava una feina més tranquil-

la i va decidir obrir un allotjament turístic, però portat al seu terreny. És una casa totalment adaptada i amb serveis bàsics d'infermeria.

“A les persones amb necessitats especials no se les pot mentir”

Entrevista a Noemí Martínez, de la casa rural adaptada Entre Roures

Moià

Griselda Guiteras
És infermera, però porta les mans ben brutes. Fang?

És que surto del taller de ceràmica. Els n'he fet un curs a uns clients. Són de l'Associació Alba, de Tàrraga, que treballa amb persones amb discapacitat intel·lectual. Han vingut a passar dues nits de colònies d'estiu. Vuit nanos amb dues monitores.

Ha anat bé, l'experiència?

Molt! Era nova per a tots. Ells buscaven un lloc tranquil i adaptat perquè un dels nois va amb cadira de rodes.

I els ha agradat poder fer una activitat a la mateixa casa. I per a mi, ha sigut el primer taller de ceràmica que faig amb clients. La idea era que gaudissin manipulant el fang, provant textures.

Treballar amb el fang sempre és agraït.

I dona nous estímuls al cervell! Estem massa penjats de les pantalles, cansats, i fer una activitat manual ajuda a desbloquejar-nos. A mi la ceràmica em va ajudar molt, quan vaig estar malament. Vaig fer un curset d'iniciació a Moià i ja no ho he deixat. Encara ens trobem les mateixes noies del curs, fem

un pot comú per comprar materials i coem les peces a un forn que em vaig comprar. I ara he començat el Grau Superior de Ceràmica a l'Eart, l'Escola d'Art de Vic.

I la idea és lligar el taller de ceràmica amb el turisme rural?

El taller pot funcionar gairebé sol, i de fet em motiva provar de fer cursos ràpids, de tres o quatre sessions, sense que calgui allotjar-se aquí. Aquest juliol n'he anunciat el primer. Però també crec que la ceràmica pot ser un atractiu per als hostes de la casa. Penso en associacions com l'Alba que vulguin fer estades o grups de familiars i d'amics que busquin una activitat conjunta. També vull oferir cursos intensius i reduïts per a persones soles, que comparteixin taller i allotjament per uns dies. Són experiències que ja funcionen a la Bisbal d'Empordà.

Entre Roures ja té un valor afegit, però. Segurament és una de les cases de turisme rural més adaptades de Catalunya.

Vaig treballar gairebé catorze anys com a infermera geriàtrica. Quan va sorgir la idea d'obrir l'allotjament, el vaig portar cap al meu sector. Em va semblar que el projecte tenia més sentit.

Tot l'allotjament és accessible per a persones amb mobilitat reduïda.

El primer que vam fer amb la família va ser traslladar-nos a la part de la casa que tenia escales. I deixar lliure la banda on tot és a peu pla per fer-hi l'allotjament turístic. Des que els clients arriben al pàrquing, tot és accessible: el jardí, la piscina i òbviament tot l'interior. No hi ha cap esglaó enlloc. A la casa hi ha tres llits, tots elèctrics. I un d'ells és hospitalari, té carro elevador. També disposem d'un triangle, una grua, cadira de dutxa. Si algú ho necessita, jo ho preparo. I si no, ho guardo i és una casa normal.

Hi ha alguna normativa

Noemí Martínez també ha començat a fer ceràmica: “Treballar amb el fang és agraït i dona

específica que s'hagi d'aplicar?”

Més aviat, sentit comú. Quan vaig muntar l'allotjament em vaig repassar la llei d'accessibilitat, però era molt minsa, només parlava de com adequar les entrades a l'habitatge. Em va ajudar molt una guia de la Predif, una plataforma de persones amb discapacitat física. Donava indicacions sobre com s'han de situar les piques dels lavabos, les alçades que han de tenir els endolls, l'espai que s'ha de deixar sota la taula del menjador.

Molts detalls a tenir en compte.

Vam treure dos mobles de la cuina perquè una persona amb cadira de rodes pugui cuinar a la vitroceràmica i rentar els plats a la pica. La barbacoa també és volada. I vam instal·lar un gronxador horitzontal perquè si hi ha nens que no tenen equilibri a la columna vertebral s'hi puguin estirar.

La piscina és l'última novetat?

Deu fer tres anys, que l'hem obert. Un dels cantons és elevat, perquè les persones amb mobilitat reduïda puguin fer sols les transferències de la cadira a l'aigua.

És clar, necessitats específiques, tantes com clients vinguin, no?

“L'estrès laboral a la residència em va empènyer a emprendre un projecte propi”

“L'allotjament rural tenia més sentit si el portava cap al meu sector”

“Els mateixos clients m'han donat trucs i idees per adaptar la casa fàcilment”

I sort d'ells, que ens han donat moltes idees, fàcils, econòmiques i apanyades! Per exemple, posar una fusta que cobreixi el primer calaix, el dels coberts. I ja tens un espai per poder treballar, com si fos el marbre. O un sistema fàcil per obrir i tancar la cortina de la dutxa, perquè no es mulli la cadira de rodes.

Adoptar és l'alternativa que ens beneficia a tots

Cada 18 minuts es recull un animal abandonat a Catalunya

Necessitem persones que els vulguin donar una segona oportunitat. T'atreveixes?

Si estàs pensant en compartir la teva vida amb un animal i estàs disposat a dedicar el temps i els esforços necessaris, la resposta és l'adopció.

Visita'ns i t'ajudarem a trobar el gos o gat que més s'adapta al teu estil de vida.

caniausa.cat

Amb la col·laboració de:

SEBASTIÀ RENOM

nous estímuls al cervell”

“No és una casa per a malalts, és un allotjament turístic normal però inclusiu”

“Si hi ha un graó, s’ha de dir. No es pot enganyar per vendre que ets accessible”

“Vull lligar les estades a la casa amb tallers de ceràmica, la meva passió”

És una casa per a malalts?
No, és un allotjament turístic normal, però inclusiu. Busca ser còmode per a tothom, però sobretot per a persones amb problemes físics o de salut, gent convalescent d’una operació o un traumatisme, persones grans amb poca mobilitat. També tenen dret, tant ells com les famílies, a desconnectar

del dia a dia! Jo els ofereixo una casa adaptada i, si els convé, també un servei d’infermeria bàsic. Els puc fer atenció domiciliària, posar un injectable, controlar-los la medicació o fer una cura, per exemple. Hi ha qui no s’atreveix a sortir de casa perquè necessita cures específiques.

No tothom té tanta sensibilitat.

Doncs s’ha posat de moda dir que ets “accessible”, igual que ser “eco”. Però, alerta, que moltes publicitats són enganyoses. Hi ha cases que adapten una habitació, però després tenen graons per entrar a la cuina o accedir al jardí. S’ha de ser molt exacte amb les descripcions dels allotjaments. A la gent amb necessitats especials no se la pot enganyar. Perquè un petit desnivell pot ser insalvable.

És bonic el nom Entre Roures. Descriu molt l’entorn de la casa.

La casa la van construir els meus sogres, als anys setanta, i trobo que van encertat el lloc, per tranquil i bonic. Ja ho veus, proper a Moia i amb vistes sobre l’altiplà. El nom de l’allotjament, però, el va suggerir el meu pare, el dibuixant Picanyol. També ens va fer el logo. És evident que descriu el paisatge que ens envolta.

nens. Li van proposar treballar en publicitat o dibuixar pornografia i s’hi va negar. Era íntegre i amb l’Ot va trobar un personatge amb qui expressar els seus valors i el seu humor.

Era un home tímid, discret, molt capficat en el seu món.

A l’estudi, quan treballava, hi havia un gran silenci. Si jo acabava abans d’hora una feina que m’havia proposat, ni li deia, per por d’espantarlo, de tan concentrat com estava. En canvi, a casa, era un trasto! Un cop, mentre la meva germana Maria era al lavabo, li va canviar el got d’aigua per un d’anís. I a mi em va col·locar un peluix dalt d’una porta. En obrir-la vaig sentir que deia “ostres, on s’haurà ficat aquesta rata”. Quan el nino em va caure al damunt vaig fer el xiscle més fort de la meua vida.

Compartien passió i sensibilitat artística.

Però no dimensions! Jo li deia que era molt més fàcil el modelatge, les tres dimensions. I ell em dia que no, que el 2D del dibuix era molt més senzill. Cadascú tenia la facilitat que tenia.

Entre Roures ja té 10 anys. Ara l’està complementant amb un taller de ceràmica. Qui li ho havia de dir, quan va agafar una baixa per quinze dies.

La meua feina d’infermera a una residència de gent gran m’encantava. Però es va tornar molt estressant. Poques mans, molta paperassa i cada cop persones més i més dependents. Vaig acabar davant del metge amb les mans tremoloses, un diagnòstic d’ansietat, fatiga,

dolors i complicacions reumàtiques.

Vostè és emprenedora per salut, doncs.

Quin remei! Necessitava una feina més adequada al meu estat físic i anímic. I que em permetés criar la meua primera filla, que llavors tenia 2 anys. Quan al Consorci del Moianès em van dir que jo era una emprenedora, em va sorprendre. Tan sols tenia un projecte humil que creia que podria assumir.

I què li diu, ara, l’aventura d’Entre Roures, vista en perspectiva?

Que dels moments durs se n’extreu el millor d’un mateix. Si m’hagués quedat a la residència no hauria sabut mai que era capaç d’obrir un negoci, de tirar-lo endavant i d’ampliar-lo. I que consti que pensava que seria més fàcil. Un allotjament turístic, adaptat, amb estris específics, vetllat per una infermera, podia resultar útil, diferent i atractiu. Però ha costat d’arrencar. Sort del boca-orella, que és el que millor funciona. I també sort de les plataformes, que ens porten gent de tot el món. I això que a les centrals de reserves no hi ha els filtres concrets per destacar els serveis que podem oferir a Entre Roures.

Acabem, ja es podrà anar a rentar bé les mans, ara.

Potser no encara. De la casa rural n’estic molt contenta, m’ha permès treballar quan jo no em veia amb cor d’anar enlloc. Però la ceràmica no la faig per salut, sinó perquè m’encanta, em fa sentir realitzada. Tinc al cap una col·lecció d’arbres animats. I moltes ganes de treure’ls del fang.

Així vostè és germanastra de l’Ot el Bruixot?

Doncs sí, el personatge ens feia gràcia, a casa. Tot el que dibuixava el pare ens agradava. Sempre va mirar de fer projectes nets, positius, crear històries bones per als

Vine i gaudeix del comerç de

Sant Quirze Safaja

www.sqs.cat

aj.santquirzesafaja

CONSELL COMARCAL DEL MOIANÈS

Obertura Aula Mentor Moianès

El Projecte d'Aula Mentor pertany a la Subdirecció General d'Orientació i Aprenentatge al llarg de la vida, del Ministeri d'Educació, Formació Professional i Esports.

Què és?

Formació flexible i a distància, a través d'internet, dirigida a totes les persones majors de 18 anys. La formació està impartida per professorat del Ministeri d'Educació, Formació Professional i Esports. A l'Aula Mentor l'alumnat i el personal tutor es troben a través d'internet, comptant amb un gran

nombre d'eines interactives i materials a fi de realitzar la formació.

És una formació no reglada però oficial que et permet aprendre al teu propi ritme i que pots realitzar a qualsevol lloc i a qualsevol hora!

Si no disposes de mitjans o espai, pots venir a l'Aula Mentor Moianès, ja que disposem d'una aula equipada amb ordinadors i connexió a internet oberta per aquest ús!

Quina formació ofereix?

En l'actualitat existeixen **més de 200 cursos** de dife-

rents àrees formatives!

També pots consultar el catàleg de cursos disponibles a Aula Mentor al següent QR.

Quin cost té?

El preu de matrícula és de 48 euros i et permet l'accés al curs durant dos mesos, ja que és la durada mínima d'un curs. Un cop passat aquest període es pot ampliar per 24 euros per mes.

Horari

L'horari d'obertura de l'Aula Mentor Moianès és:

- De dilluns a divendres de 10 del matí a 2 del migdia.
- Dilluns i dimecres de 4 a 2/4 de 7 de la tarda (excepte el mes de juliol).
- * Durant el mes d'agost l'Aula Mentor romandrà tancada.

On es troba ubicada?

L'Aula Mentor Moianès està situada a l'Aula el Pati de Can Carner de Moia. Correu electrònic: moia@aulamentor.es

BUSQUES FEINA?

Segueix-nos a l'Instagram del SOM @som_moianès o escaneja el següent QR

MOIANÈS EMPRÈN: descobreix el teu talent, un èxit rotund en l'11a edició

L'escola d'emprenedoria **MOIANÈS EMPRÈN: DESCOBREIX EL TEU TALENT** ha celebrat amb èxit l'11a edició, consolidant-se com una plataforma essencial per al desenvolupament personal i professional de les persones emprenedores de la comarca. Aquesta segona edició centrada en el talent, les competències, els motivadors i les habilitats ha comptat amb la participació de 15 persones, que s'han mostrat molt satisfetes amb el contingut i les dinàmiques de les sessions, desitjant-ne més en el futur.

El programa ha inclòs quatre sessions, amb una durada total de 13 hores, celebrades els dies 1, 4, 5 i 8 de juliol de 2024. A més, els participants han tingut l'oportunitat de realitzar entrevistes personalitzades amb experts, obtenint informes detallats sobre les seves competències, habilitats i emocions, aspectes clau per a l'èxit dels seus projectes empresarials.

L'acte de cloenda va estar presidit per Xavier Comellas, regidor de Promoció Econòmica de l'Ajuntament de Castellterçol i membre de la Comissió Executiva del Consorci del Moianès. La cerimònia va tenir lloc a la Nau Espai de Treball de Castellterçol, l'únic espai de *coworking* de la comarca, a qui agraïm la col·laboració per cedir-nos l'espai.

Les 15 persones emprenedores participants han valorat molt positivament aquesta edició, destacant la qualitat de les sessions, la professionalitat dels experts i la utilitat dels informes personalitzats. La satisfacció general ha estat alta, amb ganes de continuar explorant i desenvolupant les seves competències en futures edicions de **MOIANÈS EMPRÈN**.

Amb aquesta iniciativa, l'escola d'emprenedoria reafirma el seu compromís amb el desenvolupament de l'emprenedoria comarcal, ajudant-los a descobrir i potenciar el seu talent per aconseguir l'èxit en els seus projectes.

Vols jugar i gaudir descobrint racons de la comarca del Moianès?

T'hem preparat reptes a cada municipi del Moianès. Seràs capaç de resoldre tots els enigmes?

Qui hi pot participar?

Totes les persones majors d'edat (o acompanyades d'un adult).

En quina modalitat es juga?

Us convidem a desplaçar-vos a peu o en bicicleta i, en cas de distàncies més llargues, en cotxe.

Per on es comença?

Podeu començar a jugar qualsevol dia i en qualsevol moment. No cal que realitzeu el joc en un dia (segurament és impossible!).

Com es participa?

1. Cal inscriure's en l'enllaç que trobareu al codi QR a la web moianesturisme.cat.
2. Un cop inscrit, se't desplegarà una pàgina amb totes les instruccions i enigmes de cada un dels municipis.
3. Juga, resol els enigmes i gaudeix!
4. Hi ha temps fins al 15 d'octubre!

Entre els participants hi haurà el sorteig d'un cap de setmana d'experiències al Moianès "El gran joc del Moianès"

MÉS INFORMACIÓ

www.ccmoianes.cat · www.moianesturisme.cat
Tel. Consorci del Moianès - Oficina de Turisme del Moianès 93 830 14 18
Instagram: @moianesturisme

En gran, una imatge virtual del cementiri projectat a la Païssa. A la dreta, alguns detalls: l'estany amb una residència zen d'aigua, les sepultures del bosc i l'arc de benvinguda al recinte

Projecten a Monistrol un cementiri multiconfessional xinès

La iniciativa la impulsen la funerària Àltima i inversors asiàtics establerts a Catalunya

Monistrol de Calders

L. Pujals/ I. Moreno
La funerària Àltima i un grup d'inversors xinesos han presentat un projecte a l'Ajuntament de Monistrol de Calders per construir el que seria el primer cementiri civil xinès d'Europa. La seva intenció és ubicar-lo a la finca de la Païssa, de Monistrol, que disposa d'una extensió total de 42 hectàrees. El cementiri ocuparia més de 400.000 metres quadrats que formarien part d'un espai únic que podria arribar a comptar amb gairebé 25.000 tombes.

Ara per ara, Àltima i el grup d'inversors han presentat un estudi preliminar del projecte d'un parc privat anomenat Memòries de Gru-lla Paradís, que es pot veure al web de l'Ajuntament de Monistrol. Perquè sigui una realitat falta tota la tramitació administrativa i urbanística. El repte principal que es planteja al projecte són les reformes a la masia de la finca, que està declarada Patrimoni Arquitectònic de Catalunya, i que en aquest projecte està pensada com a edifici de serveis. Això implica que té una protecció especial i, per tant, cal que compleixi unes normes específiques a l'hora de fer-hi qualsevol actuació.

Arturo Argelaguer, alcalde de Monistrol de Calders, ha assegurat que reben amb "molta estima" una proposta que "interessa molt" a l'Ajuntament, ja que "pot aportar molt al poble i a la comarca". Tot i el suport de l'Ajuntament, ara el projecte ha de passar per Urbanisme, que és qui ha d'atorgar tots els permisos de construcció. En aquest sentit, Argelaguer assegura que el projecte és "impressionantment respectuós" amb el medi del qual està envoltada la finca.

En cas que el projecte tirés endavant, el cementiri es convertiria en el primer

cementiri civil xinès a tot Europa. Tot i que hi ha molts cementiris que fa anys que tenen espais dedicats a la cultura xinesa així com a altres cultures, el de Monistrol seria el primer dissenyat al 100% orientat a la diversitat multicultural del gegant asiàtic. Monistrol de Calders ha estat escollit perquè el paisatge els recorda al poble dels inversors xinesos, que fa temps que estan establerts a Catalunya.

■ 900 APARCAMENTS I 25.000 SEPULTURES

El projecte planteja ocu-

par tot l'espai de la finca, ambientant-la amb elements típics de la cultura oriental. L'accés amb cotxe es faria sota un arc commemoratiu a l'entrada, amb arquitectura d'origen oriental, i d'aquí es podria accedir a les set zones de la finca habilitades com a aparcament, que en total sumen prop de 900 places.

A partir d'aquí el recorregut per tot el parc funerari es faria per diversos circuits a peu que portarien a les diferents zones de sepultures. El projecte preveu diferents elements de la cultura xinesa al llarg dels circuits que es fan a peu, com figures d'ani-

mals del zodíac i avingudes envoltades de natura amb espècies d'arbres com pins i xiprers i fins i tot un estany, a tocar de la masia, amb una residència zen d'aigua, a més de zones amb bancs i zones espirituals per descansar.

L'estudi planteja un cementiri que comptaria amb 16 parcel·les diferents que acollirien quatre tipus

Argelaguer: "És un projecte molt respectuós amb el medi"

de sepultures. Les més comuns serien les de bosc, amb taüts alineats en un pendent suau com si fos una grada. Però també hi hauria les zones de sepulcres més personalitzats amb propostes de tombes d'art, familiars, temàtiques o les ecològiques de gespa.

Vine a Oló, descobreix-nos!

RETAULES BARROCS RUTES FAMILIARS PATRIMONI ROMANIC RIQUESA GEOLOGICA LLEURE SALUDABLE

www.olo.cat @ajuntament_olo

S'hi està fent la inversió més ambiciosa en dècades amb un pressupost de 600.000 euros

A punt de culminar la primera fase de les obres del Parc de Moià

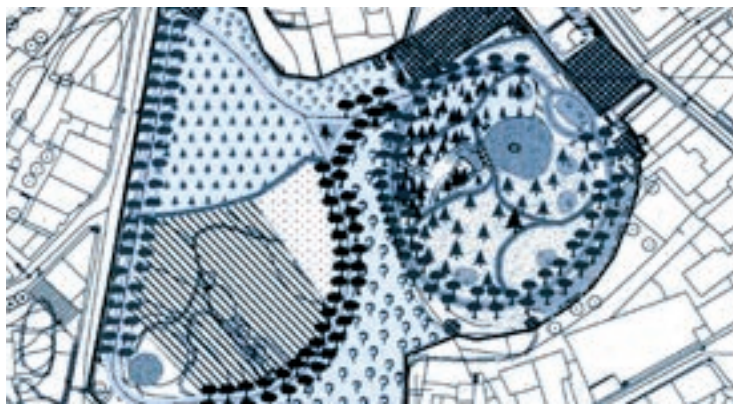
Moià

Josep Font

A finals de juny es van acabar bona part de les obres de rehabilitació del Parc de Moià, amb el projecte elaborat per l'Ajuntament, l'equip tècnic contractat i seguint els criteris de l'expedient de declaració del parc com a Bé Cultural d'Interès Local l'any 2022. L'Ajuntament ha emprat l'actuació més ambiciosa al parc, en dècades, amb una inversió de més de 600.000 euros, dels quals la meitat, aproximadament, són aportacions en subvencions de la Generalitat. Tal com descriu Sebastià Ferrer, regidor de Seguretat Ciutadana, la intervenció integra dues etapes: la de rehabilitació i la de conservació i manteniment. Les obres s'aturen unes setmanes, diu, per poder programar les activitats culturals d'estiu al parc, i passada la festa major s'acabarà la fase de rehabilitació per emprendre la de conservació.

JOSEP FONT

XAVIER SERRANO

A dalt, l'estat actual del parc. A sota, la reproducció del plànol original

La rehabilitació del parc va començar al mes d'abril, fent rases al llarg del parc que han permès canalitzar i ampliar

serveis: la xarxa elèctrica per a un nou enllumenat, la conducció d'aigua amb dues xarxes d'aigua de reg i de boca,

un nou clavegueram i una xarxa nova de telecomunicacions i de dades. És la part menys vistosa, però la que permetrà en el futur projectes ara impensables. També s'ha fet un paviment, inspirat en l'entrada de la biblioteca el 1930, i que fa de pedestal a l'edifici de Cal Cristó i recupera la connectivitat entre els edificis del parc i el jardí. Amb la represa de les obres a inicis de setembre, es col·locaran uns pupitres, ara en fase de disseny, que amb fotografies històriques permetran visualitzar l'evolució del parc. Començarà llavors la fase d'obres de conservació, amb la renovació de parets i escales, l'arrebossat de murs i la intervenció en alguns elements arquitectònics com la glorieta, assegura Ferrer.

El Parc Municipal de Moià és una gran zona enjardinada, al bell mig del poble. Construït per l'industrial moianès Josep Coma al segle XIX, és similar a d'altres impulsats per la burgesia catalana, però

amb un valor afegit, i és que se'n conserva un croquis i altra documentació original, i que ha permès una lectura històrica i precisar les intervencions a fer-hi per a la seva protecció. L'Ajuntament el va adquirir durant la Segona República, i uns medallons a la façana ho recorden, un element que fins ara no ha estat objecte d'atenció.

Xavier Serrano, enginyer agrícola i paisatgista, recorda que l'any 2008 va començar a assessorar l'Ajuntament sobre com intervenir al parc. Amb la documentació

És una gran zona enjardinada construïda al segle XIX

localitzada, va poder editar una monografia a la revista *Modilianum*. Ha costat, diu Serrano, "que s'entengués el parc com un dels pocs jardins històrics de Catalunya, i potser el més ben documentat", i que requereix tractar aquest espai obert com altres béns arquitectònics protegits per la llei de patrimoni cultural. Anuncia, quan encara no s'ha fet públic, que per la Festa de l'Arbre de la festa major es farà una visita guiada al parc, que permetrà també presentar documentació inèdita.

GENT DEL MOIANÈS

Joan Capdevila

Isidre José Picanyol va néixer a Moià el 28 de febrer de 1953. Va viure els jocs infantils: mandrons, arcs i fletxes i una vegada van fer pólvora amb una colla d'amics, a jugar a parar i saltar, a cuït i amagar. En els camps de blat jugaven a amagar-se dins de les garbes. A casa seva quan era petit tenien un burro i va tenir un pollí. El seu pare per la festa dels traginers portava l'animal a beneir. Eren uns temps molt diferents dels d'ara en tot: l'escola, els carrers, la torna del pa quan anaves al forn... El seu pare va treballar de forner a Cal Bou de Moià. La

Isidre José Picanyol

seva mare, a la fàbrica Comadran i era teixidora. En aquells anys no hi havia guarderies, els avis vigilaven els infants. De petit va anar a l'escola Pia amb la Maria Rosa. Va treballar des dels 14 anys a Can Grau amb el Josep M. Grau i allí va aprendre l'ofici. Cap als 23 anys ja es va plantar per a ell, però va agafar els sistemes nous d'imprimir. De jove va fer d'armat, teatre local, va participar a la junta del CE Moià, va ser regidor de Cultura i Ensenyament i jutge de pau durant 13 anys. Ben aviat va entrar a formar part de la junta de la Residència Hospital. Pel maig del 2014, en morir el president de la Residència de Moià, Agustí Grau, a la primera reunió li van demanar que en fos el president. Avui a l'hospital hi ha 73 residents i una cinquantena de treballadors. És una persona implicada des de sempre en la vida quotidiana de Moià.

JULIOL

a la fresca

DISSABTE 20

Plaça major | Bar el Mirador

CALDERADA D'ARTZ

Circ · Pintacares · Jocs · Música · Màgia · Parades i concerts

26, 27 | 28

Plaça major | Centre Cívic

APLEC TITELLAIRE DE CALDERS 2024

calders.cat/juliol24

Instal·len càmeres lectores de matrícules als accessos d'Oló

Santa Maria d'Oló

EL 9 NOU

Per evitar furtus i robatoris en domicilis de barris com la Roviola, Santa Eulàlia o les escoles de Santa Maria d'Oló, propers a l'Eix Transversal, s'ha optat per instal·lar càmeres lectores de matrícules als accessos del poble. D'aquesta manera, poden identificar qui entra i surt del poble quan es produeixi el fet delictiu. Les càmeres

ja estan operatives, però falta completar els tràmits administratius perquè els Mossos d'Esquadra puguin rebre el seu senyal i utilitzar-les quan sigui necessari. "Som un poble ben connectat amb l'Eix Transversal, per les coses bones i les dolentes", explica l'alcalde, Xavier Baraut, que afegeix que els Mossos només utilitzaran les imatges en cas d'incidència o bé si les càmeres detecten una matrícula sospitosa.

El torneig concentra cada dia, i durant sis setmanes, centenars d'aficionats i jugadors al pavelló de Castellterçol

El torneig amb més solera

Més de 800 jugadors de diverses categories participen a la 46a edició del campionat de futbol sala d'estiu de Castellterçol, el més antic ininterromput de la península

Castellterçol

Guillem Soler

Si hi ha una competició esportiva al Moianès que traspasa les fronteres comarcals aquesta és el torneig de futbol sala d'estiu de Castellterçol. 80 equips repartits en nou categories omplen la pista i les graderies del pavelló municipal durant sis setmanes entre l'última de juny i la primera d'agost de cada any. Enguany celebra la 46a edició, fet que

revalida el seu títol de torneig de futbol sala ininterromput, sense comptar l'any de la covid, més antic de la península Ibèrica.

La primera peculiaritat de la competició es troba en la seva organització. Contradictòriament, aquesta depèn del Club de Futbol Castellterçol, de futbol 11, i no del Club Futbol Sala Castellterçol, flamant campió de la Lliga de Segona Divisió catalana. El president del primer, Adrià Relats, i màxim organitzador

del torneig, admet que és un fet que confon a molts nous, però ho justifica com una herència històrica i de tradició.

Precisament és aquesta tradició, barrejada amb innovació i adaptació constant, la fórmula de l'èxit del torneig. Alguns dels equips que hi participen no són grups d'amics que han decidit presentar-s'hi, sinó que Relats els qualifica de "clubs d'estiu", que fa molts anys que juguen i presenten diversos

equips per a cada categoria i tenen la seva pròpia afició. El president posa com a exemple els Barrats de Castellcir, que els defineix com "una eminència", ja que és l'únic equip que ha jugat totes les edicions del torneig.

Entre 40 i 50 persones formen l'equip de col·laboradors que fa possible la competició, sigui al bar o a la pista controlant els partits. El gruix és de joves de Castellterçol, però aglutina gent de totes les edats i de diversos pobles

de la comarca. Alba Bou, membre de la junta organitzadora, esmenta orgullosa la implicació d'entitats castellterçolenques com els Diables, la ràdio local, els Gegants o l'Esbart Rosa d'Abril. "En un segon la gent del poble es mobilitza i ens dona suport", afegeix Bou.

L'èxit del torneig ha comportat que en les últimes edicions hagi augmentat el nombre d'equips de fora la comarca, com també el nivell futbolístic i competitiu. Davant la possible desvirtuació de la competició com a torneig local, Relats creu que el públic sempre té una raó per assistir a la graderia; sigui per l'alt nivell de futbol sala que s'hi juga, com perquè està jugant un o diversos amics o familiars.

Alba Bou:
"Et sents com si juguessis la Champions League"

En aquesta edició contribueixen en el projecte Petits Valents contra el càncer infantil

El dia en què es juga el partit final de cada categoria, l'últim dia del torneig, és tot un esdeveniment a la zona. "Unes 3.000 o 4.000 persones segur que hi passen", afirma Relats. L'autoexigència de la junta ha comportat una professionalització del torneig i una millora de l'espectacularitat. "En la final, amb la graderia plena, parem els llums i la gent engega la llanterna del mòbil i se't posa la pell de gallina", explica el president. "Et sents com si juguessis la Champions League", afegeix Bou.

La implicació social del torneig s'ha reforçat aquest any amb la inauguració d'una recaptació de diners per la lluita contra el càncer infantil en col·laboració amb el projecte Petits Valents de l'Hospital Sant Joan de Déu. Fora el pavelló hi ha instal·lada una bústia solidària on tothom pot disposar la seva donació. Des de l'organització han fet la petició a cada equip del torneig d'aportar un euro per cada gol marcat, i al bar han creat el lot solidari on per cada lot venut, un euro va destinat a la bústia. A finals de la tercera setmana del torneig, el recompte diari de diners recaptats ja superava el miler.

El Llúpol i la Rabassola, als gorgs Blaus de Monistrol de Calders

Gegants contemporanis

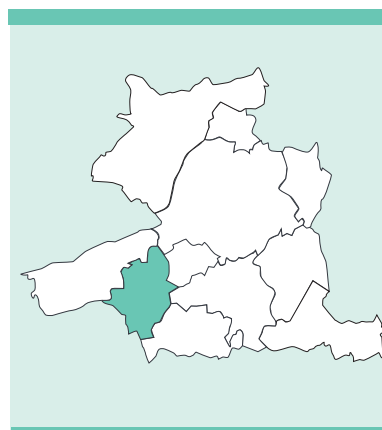
Els de Monistrol, creats fa 15 anys, homenatgen dos personatges locals: mossèn Fradera i la Cisca del bar Cuell

Monistrol de Calders

Jordi Gibert

Monistrol de Calders és un dels pobles del Moianès on la tradició gegantera ha arribat més recentment, durant el segle XXI. No va ser fins l'any 2009 que la colla es va presentar en societat amb dos nous gegants. La seva història comença una mica abans quan un grup de veïns del poble decideix impulsar la creació d'uns gegants del poble després d'haver-se engrescat al món geganter participant en les activitats dels gegants de la zona d'escoles rurals, la ZER Moianès.

El primer pas va ser triar el taller on fer els gegants i els dos personatges que donarien cara i història a la parella de ninots. A Monistrol van optar per fer els gegants no gaire lluny, al taller Mujal de Cardona (Bages). El procés per triar els personatges va ser diferent per a cada un dels membres de la parella, però tots dos estan vinculats

Els gegants de Monistrol

SITUACIÓ

Monistrol de Calders

QUAN SURTEN?

La festa major d'estiu és a l'entorn de l'1 d'agost i la d'hivern, el 17 de gener. Actualment la colla no és massa activa.

a persones relacionades amb el poble.

El Llúpol, un frare que porta una destreal i una gerra de cervesa a les mans, va ser un personatge ideat pels mateixos impulsors de la colla. La seva cara està inspirada en mossèn Pere Fradera, de qui els impulsors de la colla guardaven molt bon record de la seva estada al poble. Tot i això, a l'hora de construir el gegant es van agafar alguna llicència, la gerra de cervesa no té cap relació amb el mossèn, més aviat recorda l'afició cervesera

El Llúpol porta una destreal, en record a la consulta ciutadana per fer talar un cedre

dels mateixos components de la colla gegantera. En canvi, la destreal sí que guarda relació amb mossèn Fradera. El capellà va impulsar una con-

sulta ciutadana per fer talar un cedre proper a la rectoria de Monistrol de Calders. El cas és que les arrels del gran arbre feien aixecar el terra de la rectoria i feia perillar la integritat estructural de l'edifici. El resultat de la consulta ciutadana va donar suport a la proposta del mossèn, tot i que va generar controvèrsia al poble. Per recordar aquesta història els geganters van decidir donar una destreal al Llúpol.

El procés per triar el nom de la geganta va ser diferent.

Es va fer un procés participatiu obert a tots els veïns del poble. L'objectiu era escollir el rostre de la Rabassola entre quatre dones relacionades amb Monistrol de Calders. La guanyadora va ser la Cisca, mestressa del bar Cuell i molt estimada al poble. Sobre el nom, Rabassola, fa referència a la manera que els monistolencs tenen de dir a la múrgola, un bolet conegut també com a barret de capellà. La Rabassola és una trementinaire.

La història dels dos gegants diu que el Llúpol i la Rabassola no tenien gaire bona relació, que tot i ser inseparables estan a matadegolla, discutint-se tot el dia. Els padrins del Llúpol són la Griselda i el Tallaferró, de Castellterçol. I els de la Rabassola, la Coloma i l'Andreu, de Castellcir. Les mides del Llúpol no són gens menyspreables, pesa 44 quilos i fa 3,6 metres d'alçada. La Rabassola pesa 39 quilos i fa 3,5 metres. Actualment, la colla no és massa activa.

AGENDA

Dimecres 17 de juliol

Moià. Contes a la fresca: *Els contes que m'agraden*, a càrrec de Clara Gavaldà. A partir de 4 anys. Parc municipal.

Divendres 19 de juliol

Castellcir. Música a la fresca. Plaça de l'Era. 22.00.

Dissabte 20 de juliol

Calders. CALDERADA D'ART. A la plaça Major, taller de circ, pintacares i jocs, d'11.00 a 13.30. Paella i música (inscripcions al Casal Social), de 13.30 a 17.00; màgia, de 17.00 a 19.00. Al Bar El Mirador, sopar i concerts, 20.00.

Diumenge 21 de juliol

Castellcir. Caminades a l'entorn de Castellcir. Punt de trobada a la plaça de l'Era. De 9.00 a 12.00.

Aplec de Santa Coloma, intercanvi de coneixement cultural, sardanes Gospel Castellcir i balls populars. Pastorim. 18.00.

L'Estany. Sisè Aplec de Sardanes, amb les cobles Ciutat de Cornellà i Marinada, organitzat per l'Associació de la Gent Gran de l'Estany i l'Ajuntament. Pista vella. De 18.00 a 21.00.

Dimecres 24 de juliol

Moià. Taller "Futbolí, la física del joc", a càrrec d'El Taller i amb motiu dels Jocs Olímpics de París. A partir de 7 anys. Places limitades. Parc municipal. De 10.00 a 20.30.

Divendres 26 de juliol

Calders. APLEC TITELLAIRE DE CALDERS. Espectacle: *Les meravelles de l'Orient*, a càrrec de la cia. Eudald Ferré. Recomanada per a tots els públics. Plaça Major. 19.30.

Castellcir. Música a la fresca. Plaça de l'Era. 22.00.

Dissabte 27 de juliol

Calders. APLEC TITELLAIRE DE CALDERS. Espectacle *Solista*, a càrrec de Rocamora Teatre. Recomanada per a tots els públics. Plaça Major. 22.00.

Castellcir. Sessió informativa general del nou sistema de gestió de residus. Entrega de targetes per a obertura de contenidors. Casal. 11.00 a 13.00.

LA NIT DE CASTELLCIR. A la zona esportiva: Improshow a càrrec d'OImportacatomba, 20.00. Servei de sopar amb concert acústic d'Arès i Joselu, 21.00. Concert de Miops, 23.00. Sessió de DJ Nandu, 1.00. Sessió de DJ Leish, 3.00.

Moià. 80è aniversari dels Gegants Reis. Arribada dels gegants convidats (Gegants Egipcis, de Cassà de la Selva; Gegants Centenaris, de Vilassar de Dalt; Gegants del carrer Viserta, de Monistrol de Montserrat, i els Gegants de Catalunya), a la plaça Sant Sebastià, 17.30. Cercavila pels carrers Sant Sebastià, Sant Josep, Colom, Comerç i Sant Antoni, 18.00. Mostra de balls dels gegants convidats amb la Coblà Berga Jove, a la plaça Major, 19.15. Espectacle i rua: *Tenim un bon... Pollu!*, a càrrec de la cia. Tres Panys, a la plaça Sant Sebastià, 22.00.

Sant Quirze Safaja. Primera edició de la BTT Nocturna. Inscripció: 20 euros. Organitzen Camaleonix i l'Ajuntament. 20.30.

Diumenge 28 de juliol

Calders. APLEC TITELLAIRE DE CALDERS. Espectacle: *El somni*, a càrrec de la cia. Mercè Framis. Recomanada de 0 a 4 anys. Centre Cívic. 12.30. Espectacle: *Ai, la farina!*, a càrrec de la cia. Pengim-Penjam. Recomanada per a tots els públics. Plaça Major. 18.00.

Dimecres 31 de juliol

Moià. Contes a la fresca:

Explica'm un secret... al parc, a càrrec de Moia Aznar. Parc municipal. 19.00

Dijous 1 d'agost

Castellterçol. Concert de la Ludwig Band. Acte institucional i commemoratiu de l'aniversari de la mort d'Enric Prat de la Riba. Plaça Prat de la Riba. 21.00.

Dissabte 3 d'agost

Castellcir. Música a la fresca. Plaça de l'Era. 22.00.

L'Estany. STAGNUM.24. Concert de Jazz Clar (Adela Vilà, veu; Carles Pineda, saxo alt; Elisabet Raspall, piano; Pau Lligades, contrabaix, i Pau Bombardó, bateria). Entrada: 15 euros. Claustre del monestir. 22.00.

Dilluns 5 d'agost

Santa Maria d'Oló. JORNADES LA PLANA 2024. A la Fundació La Plana. Presentació de les jornades, 18.00. Mostra d'un fragment d'*Utopies Desferra*, espectacle de dansa, a càrrec de la Companyia Miquel Barcelona, 20.30. Concert *Selva de Mar*, amb el violoncel·lista Sasha Agranov i l'instrumentista Pablo Wayne, 22.00.

Dimarts 6 d'agost

Santa Maria d'Oló. JORNADES LA PLANA 2024. A la Fundació La Plana. Taller de cant coral amb Karol Green, d'11.00 a 13.00. Taller de plàstica, dibuix i creació de colors amb Txema Rico, d'11.00 a 13.00. Xerrada: "Reconèixer els primaris", amb Carla Novella, de La Cabreria d'Oló, 18.00. Espectacle de *working progress: Àngela*, amb Sílvia Capell, de la cia. En Diciembre, 22.00.

Dimecres 7 d'agost

Santa Maria d'Oló. JORNADES LA PLANA 2024. A la Fundació La Plana. Taller de cant coral amb Karol Green, d'11.00 a 13.00. Taller de plàstica, dibuix i creació de colors amb Txema Rico, d'11.00 a 13.00. Xerrada "Construcció col·lectiva", amb Maria Conill, dissenyadora i activista, 18.00. Concert: *Grises*, a càrrec de Mar Loi (handpans, samples i percussió) i Vic Moliner (baix, sintetitzadors i bombo legüero), 20.15. Concert de piano amb Clara Peya i Santi Careta a la guitarra, 22.00.

Dijous 8 d'agost

Santa Maria d'Oló. JORNADES LA PLANA 2024. A la Fundació La Plana. Taller "La música, el ritme, naturalment", amb Santi Carcasona, d'11.00 a 13.00. Taller de cant coral amb Karol Green, d'11.00 a 13.00. Taller de plàstica, dibuix i creació de colors amb Txema Rico, d'11.00 a 13.00. Xerrada "Compromís amb un mateix", amb Montse Vives, filòsofa i terapeuta, i Santi Vancells, metge humanista. Concert *L'amar*, a càrrec de Magalí Sare i Sebastià, 22.00.

Divendres 9 d'agost

Santa Maria d'Oló. JORNADES LA PLANA 2024. A la Fundació La Plana. Taller "La música, el ritme, naturalment", amb Santi Carcasona, d'11.00 a 13.00. Taller de cant coral amb Karol Green, d'11.00 a 13.00. Taller de plàstica, dibuix i creació de colors amb Txema Rico, d'11.00 a 13.00. Xerrada sobre Palestina, amb Josep Maria Navarro i Mohammad Bitari, 18.00. Espectacle de trapezi *Libero*, amb Gemma Sabaté Morrison, 20.15. Concert de Karol Green, 22.00

Dissabte 10 d'agost

L'Estany. STAGNUM 24. 22a Bachiana, amb la interpretació de *Sonata en si menor BWM 1014*, *Sonata en fa menor BWV 1018* i la *Ciaccona BWV 1004* de Johann Sebastian Bach, a càrrec de Pavel Amílcar (violí) i Andrés Alberto Gómez (clavicèmbal). Entrada: 15 euros. Església de Santa

Maria. 22.00.

Santa Maria d'Oló. JORNADES LA PLANA 2024. A la Fundació La Plana. Taller "La música, el ritme, naturalment", amb Santi Carcasona, d'11.00 a 13.00. Taller de plàstica, dibuix i creació de colors amb Txema Rico, d'11.00 a 13.00. Valoració de les jornades entre totes, 17.30. Visita guiada a l'exposició "La segona oportunitat", amb Txema Rico, 19.15. *Cançons de rabiosa antiguitat*, amb DJ Maletero, 22.00.

Diumenge 11 d'agost

Santa Maria d'Oló. JORNADES LA PLANA 2024. A la Fundació La Plana. Mercat de l'Estraperlo, d'11.00 a 13.00. Espectacle de *clown gestual fOrat*, amb Dudu Arnalot, 12.30.

Dissabte 15 d'agost

Granera. FESTIVAL A GRANERA. Concert *Il trovatore, òpera escenificada*, amb Natasha Tupin, soprano; Nacho Guzmán, tenor; Fernando Álvarez, baríton; Mariel Aguilar, mezzo, i Andrea Álvarez, piano. Preu: 10 euros. Cal reservar al 639 64 04 34. Aforament limitat. El Casal. 18.00.

Divendres 30 d'agost

L'Estany. STAGNUM.24. Taller d'afrosoul i gòspel, amb Emmanuel Pi Djob i l'Afrosoul Gang. Primera sessió. Inscripcions: 30 euros. De 16.00 a 19.00.

STAGNUM.24. Concert d'Emmanuel Pi Djob (guitarra, teclats i veus) i l'Afrosoul Gang (Bénilde Foco, baix i veu; Jordan Deotuillon, balafon, guitarra, percussions i veu, i Segá Seck, bateria, percussions i veu). Entrada: 15 euros. Claustre del monestir. 22.00.

Divendres 30 d'agost

L'Estany. STAGNUM.24. Taller d'afrosoul i gòspel, amb Emmanuel Pi Djob i l'Afrosoul Gang. Segona sessió. De 10.00 a 13.00 i de 16.00 a 19.00.

STAGNUM.24. Concert final del taller d'afrosoul i gòspel. Entrada: 5 euros. Claustre del monestir. 20.00.

FES-TE
SUBSCRIPTOR
D'EL 9 NOU

I GAUDEIX DELS
AVANTATGES DE SER
D'el9club

TRUCA AL
93 889 49 49
DEPT. DE SUBSCRIPCIONS

“La música és la manera que he trobat per canalitzar les emocions”

L'any 2020 va treure un CD anomenat *Contrast* i ara està treballant en el segon disc. Com ha estat el procés?

El primer va néixer perquè necessitava treure tot el que tenia al cap, però no segueix una línia concreta. El vaig fer sense productor i ho vaig encabir tot. En el procés del segon disc hi ha un guitarrista, un productor i jo, i sí que intenta tenir un fil conductor força notable. Està sent un procés molt lent, fa dos anys que hi treballem. *Contrast* el vaig produir en dos mesos i un Verkami, i aquest, que també tenim pensat fer una campanya de micromecenatge, serà un CD molt més cuidat. Ara que acabem de tornar del viatge a Colòmbia crec que ha estat el punt d'inflexió per desencallar el procés. Allà he gravat percussions i gaites amb persones colombianes, i tinc clar que l'essència del disc ha de ser un viatge. Tindrà sons tradicionals mesclats amb música electrònica i sense perdre la meua essència de cantautora.

A Colòmbia ja hi havia estat abans...

És la tercera vegada que hi anava.

Cada cop ha estat inspirador?

Hi ha temes que ja vaig compondre fa dos anys i n'hi ha que els he compost ara. Evidentment, ha estat inspirador.

Pel contrast cultural?

Nosaltres quan anem allà ens endinsem plenament en la cultura, perquè estem vinculats a alguns projectes locals de caràcter social. Quant a vivència és molt diferent d'anar-hi com a turistes.

Per tant, les seves lletres tenen una part de crítica social?

El 90% tenen una temàtica social. És l'única manera que he trobat per canalitzar emocions, tot i que això fa que, algunes vegades, la gent no entengui el missatge. D'altres temes que tinc sí que tenen un missatge més evident. Per exemple, “La marea

SEBASTIÀ RENOM

JUD JOU, compositora i cantant

Judith Folch, de 32 anys, és de Collsuspina. La música és el fil conductor de la seva vida. Té el seu projecte personal amb @judjou.music i també forma part del duet *Mambes*, un espectacle musical interdisciplinari inclusiu.

violeta”, que va sorgir a partir de la sentència de la manada.

També s'inspira en la maternitat?

Sí. Bàsicament, en el meu dia a dia. A més, a casa, el meu company és psicòleg, educador i director d'un centre d'emergència; per tant, sempre estem en contacte directe amb qüestions socials.

Comentava que aquest nou CD comptarà amb veu, guitarra i sons electrònics.

Jo componc amb guitarra o ukelele. A Colòmbia com que només m'hi cabia l'ukelele a la maleta, vaig anar amb aquest instrument i vaig tocar al carrer durant dos mesos i mig. Als bolos, però, hi vaig amb una *loop station* i ara també hi he afegit una gaita colombiana.

Quins terminis s'ha marcat?

Hi ha un dels temes que és molt estiuenc, però no teníem marge per fer el videoclip i era massa precipitat. Per tant, la idea és treure dos temes abans d'acabar l'any, cap al setembre, i abans de l'estiu vinent hauríem de tenir el disc acabat.

Avui en dia és complicat que els artistes puguin viure del seu art. És el seu cas?

Tinc el privilegi que a casa som dos i, per tant, no depèn tot de mi. A més, podem escollir si treballem tots dos o no. Davant d'aquesta situació favorable, vam decidir prioritzar una criança de qualitat, durant tot el temps possible, i per això jo estic més a casa. Hem anat avançant basant-nos en aquesta decisió i ens hem anat adaptant. Durant la pandèmia vaig crear una línia de roba i complements, ara he professionalitzat una activitat de pintar cares amb una amiga. Durant tot aquest temps he pogut escollir l'art, però això no vol dir que en visqui. Si estigués sola segur que no ho podria fer.

Queralt Campàs

TEMPS ERA TEMPS

Castellterçol

No se sap ben bé des de quan es cuina l'escudella que es reparteix cada dimarts de Carnaval a Castellterçol. Tot i l'origen incert, s'explica que ja es feia durant el segle XVI. El brou de Castellterçol porta carn, pasta i arròs i segurament és l'única del país que conté verdures, d'aquí la fama ben merecida que es tracta d'un plat ben consistent. En aquesta imatge d'Alfred Plans es documenten les olles fumejant al call de l'Escudella de l'any 1972.

ALFRED PLANS